zlepšuje ustanovení o ochranných lhůtách. Nároky z pojištění zůstávají totiž zachovány po zániku pojistné povinnosti po dobu, jež se rovná čtvrtině příspěvkové doby, nejméně však po dobu 24 měsíců. Nároky z pojištění zůstávají však zachovány i přes tuto lhůtu po dobu prokázané nezaměstnanosti, nejdéle však do uplynutí 60ti měsíců po zániku pojistné povinnosti, není-li ovšem ochranná lhůta, stanovená jak shora uvedeno, delší. Podmínkou tohoto prodloužení ochranné lhůty jest, že pojištěnec předloží vždy každého půl roku po uplynutí řádné ochranné lhůty nositeli pojištění potvrzení veřejné zprostředkovatelny práce nebo odborové zprostředkovatelny práce, která bude v tom směru uznána za rovnocennou zprostředkovatelně veřejné, že se u ní bezvýsledně hlásil o místo. Tento průkaz může býti nahrazen potvrzením příslušného obecního úřadu, že pojištěnec pro nedostatek pracovní příležitosti je nezaviněně bez zaměstnání. Nebylo-li potvrzení předloženo do 30ti měsíců po dni, kterého mělo býti předloženo, zaniká zachování nároků.

Také podmínky dobrovolného pokračování v pojištění byly podstatně zlepšeny. Není již třeba, aby dobrovolné pokračování v pojištění navazovalo bezprostředně na pojištění povinné, nýbrž mezi povinným pojištěním a dobrovolným pokračováním v pojištění může býti přerušení až do skončení celé ochranné lhůty. Novela rozšířila možnost volby třídy na čtyři nejblíže nižší třídy, ale stanoví, že třída nesmí býti volena tak, aby pojistné této nové třídy kleslo pod čtvrtinu pojistného, které bylo naposled placeno v povinném pojištění. I v průběhu dobrovolného pokračování v pojištění je přípustna změna třídy v mezích tohoto ustanovení. Podle přechodných ustanovení zákona mohou dobrovolně pokračovati v pojištění také ti, kterým sice uplynula dosavadní dvanáctiměsíční lhůta, stanovená pro toto dobrovolné pokračování v pojištění, kterým neuplynula však ještě lhůta, dosud stanovená pro zachování nároků, jestliže uplatní nárok na dobrovolné pokračování v pojištění v této lhůtě, nejpozději však do konce roku 1934.

Novela přinesla také změnu ustanovení § 176 o státním příspěvku za dobu vojenské služby za války. Změna spočívá v tom, že státní příspěvek bude poskytován pouze za osobní válečné úkony podle § 4 zák. o válečných úkonech, tudíž pouze za dobu, kterou pojištěnci ztrávili při výkonu t. zv. osobních válečných úkonů, t. j. za dobu, po kterou byli pojištěnci zaměstnáni jako příslušníci armády v podnicích, postavených pod vojenský dozor. Poskytování státního příspěvku vojákům za ostatní dobu vojenské služby za války nedoznává ovšem změny. Naproti tomu novela přinesla zlepšení, které se projevuje zvláště v zavedení minima pro státní příspěvek v částce Kč 240.— ročně. Jestliže zemřel pojištěnec při výkonu vojenské služby za války před všeobecnou demobilisací, t. j. přede dnem 28. února 1921, považuje se přes to pro stanovení státního příspěvku k důchodu pozůstalých za dobu vojenské služby za války doba ode dne jejího nastoupení až do dne provedené demobilisace. Ustanovení tato mají zpětnou platnost k 1. lednu 1929. Žádosti za přiznání státního příspěvku lze uplatniti do konce t. r. a třeba je doložiti potřebnými doklady.

Z přechodných ustanovení třeba zvláště zmíniti se o tom, že ten, kdo již platí uznávací poplatek, může jej platiti i dále, dokud ovšem nevstoupí do zaměstnání, které by zakládalo pojistnou povinnost podle některého sociálně pojišťovacího zákona. Dále třeba upozorniti na to, že osoby, které požívají zkráceného důchodu podle ustanovení dosavadního § 24, mohou nejdéle do konce června 1935 požádati nositele pojištění o nové vyměření svého důchodu ke dni 1. července 1934, je-li toto nové vyměření pro ně příznivější. Dr. Jindřich.

VÝSLEDKY XVIII. MEZINÁRODNÍ KONFERENCE PRÁCE. Mezinárodní konference práce konala zasedání v Ženevě od 4. do 23. června

1934. Vláda Spojených států amerických oznámila, že přistoupí v nejbližší době za člena Mezinárodní organisace práce. Byly přijaty čtyři návrhy úmluv, z nichž dvě jsou nové a druhé dvě jsou výsledkem revise úmluv, dříve již přijatých. Úmluva o pojištění proti nezaměstnanosti zavazuje každý stát, který ji ratifikuje, aby provedl povinné nebo dobrovolné pojištění proti nezaměstnanosti, event. kombinaci obou, nebo také jeden z obou druhů tohoto pojištění, doplněný veřejnou péčí. Úmluva o pracovní době a střídání směn v automatické výrobě tabulového skla zavádí maximální pracovní dobu 42 hodin týdně a omezuje trvání směny na 8 hodin. I mezi dvěma směnami téže pracovní skupiny má býti přestávka nejméně 16 hodin. Mezinárodní úmluva z r. 1919 o zákazu noční práce žen byla zrevidována tak, že se nevztahuje na ženy, zastávající vedoucí místa a nekonající pravidelně manuelní práce a že období zákazu práce mezi 22. a 5. hodinou lze nahraditi obdobím mezi 23. a 6. hodinou. Seznam nemocí z povolání, které nutno podle úmluvy z roku 1925 odškodňovati stejným způsobem jako pracovní úrazy, byl doplněn dalšími nemocemi. Konference zabývala se dále otázkou zachování nároků pojištěncům, kteří přesídlí za prací z jednoho státu do druhého a vyslovila se pro jednotný mezinárodní systém zajištění získaných nároků a čekacích dob; otázka tato má býti příštího roku předmětem druhého čtení a má býti vyřízena přijetím úmluvy. Rovněž příštího roku má býti vyřízena v druhém čtení přijetím úmluvy otázka zákazu práce žen v dolech. Otázka čtyřicetihodinového pracovního týdne, která byla předmětem prvého čtení již loňského roku, nebyla vyřízena. Byla pouze přijata resoluce, kde se praví, že konference v zásadě ukázala ochotu zkrátiti pracovní dobu na 40 hodin týdně, že však letos nebylo získáno pro předložené návrhy potřebného počtu hlasů. Mezinárodní úřad práce byl pověřen doplněním příslušné dokumentace; otázka tato stane se opět předmětem jednání příštího roku. Konferenci byla předložena také výroční zpráva Mezinárodního úřadu práce, jakož i zpráva o tom, jak jednotlivé státy provádějí obsah ratifikovaných úmluv. Dr. Jindřich.

ROZHLAS PRO PRŮMYSL, OBCHOD A ŽIVNOSTI. (Praha I., Na Františku, ministerstvo obchodu.) Kuratorium rozhlasu pro průmysl, obchod a živnosti vypisuje *veřejnou soutěž* na nejlepší a pro rozhlas nejvhodnější rozhovory a přednášky na tyto náměty: 1. *Cesty k povznesení živnosti po stránce hospodářské.* 2. *Vývojové tendence v distribuci.* 3. *Moderní podnikatel jako kulturní činitel.* 4. *Jak posíliti náš střední stav?* Soutěž je dotována obnosem 2000 Kč, z kterého bude uděleno celkem 8 cen, a to: 4 první ceny po 300 Kč a 4 druhé ceny po 200 Kč mimo honoráře od Radiojournalu za případné vysílání.

Další podmínky: 1. Soutěže může se zúčastniti každý. Rozsah práce musí býti takový, aby se dal přednésti v časovém intervalu deseti minut (t. j. asi 100 strojem psaných řádek). Práci jest dodati v 5 stejných a dobře čitelných exemplářích ve státním jazyku nejpozději *do 15. října 1934* na adresu Kuratoria rozhlasu pro průmysl, obchod a živnosti, Praha I., Na Františku (ministerstvo obchodu). 2. Práce musí býti předložena v zapečetěné obálce, opatřena heslem a označením tematu. Do každé obálky jest pak vložiti ještě druhou zapečetěnou obálku, obsahující jméno a adresu soutěžitelovu. Tato druhá obálka smí býti otevřena až po rozhodnutí soutěže. 3. Každý soutěžitel musí připojiti prohlášení, že jeho práce je původní, dosud nikde neuveřejněná, ani v rozhlase nepřednesená a že souhlasí s tím, aby v případě odměnění cenou stala se majetkem rozhlasu pro průmysl, obchod a živnosti, jenž ji po eventuelní úpravě má právo dáti vysílati rozhlasem. 4. Přednost bude dána pracím zpracovaným ve formě dialogů neb rozmluv několika osob. Obsazení úloh při rozmluvách více osob obstarává Kuratorium rozhlasu pro průmysl, obchod a živnosti spolu s Radiojournalem. 5. Ty práce, které pak